

Francesc Torres Monsó fa el seu particular balanç a la galeria Espais amb un conjunt d'obres característiques de la maduresa creativa d'un autor. La ironia enfront de la vida, amb tots els seus matisos, caracteritza la mirada absolutament lúcida de l'artista gironí.

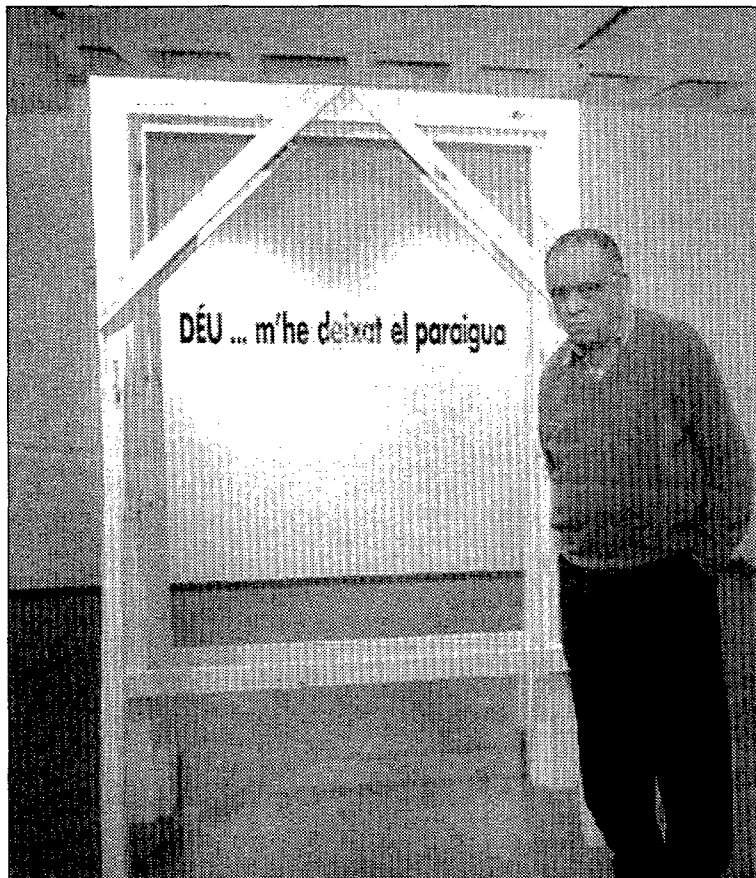
La ironia de viure

Francesc Torres Monsó
Balanz
Fundació Espais (Girona).

Francesc Torres Monsó (Girona, 1922) presenta a Espais un conjunt d'obres —difícilment etiquetables amb la formulació tradicional d'escultures— caracteritzades per la versatilitat dels procediments plàstics i per la utilització del llenguatge com un element enriquidor del sentit de la seva mostra.

Transcendent els límits materials de l'expressió artística en tres dimensions, Torres Monsó fa «Balanz» entorn d'un seguit de temes —gens inèdits a la seva trajectòria— característics en l'experiència vital de qualsevol individu de final d'aquest segle; l'amor, el sexe, la mort, la utopia o la simple existència configuren els temes centrals entorn dels quals s'enregistren la major part d'elements significatius que caracteritzen una vida.

Com si es tractés d'un llibre de comptabilitat —utilitzant una metàfora del mateix artista— on tot queda anotat, Torres Monsó ens obre la darrera pàgina on figuren les seves últimes operacions. La ironia i un cert escepticisme són els dos elements que primer arriben a l'espectador que creua la porta del

Torres Monsó a les portes del segle XXI.

Centre d'Art Contemporani Espais; al terra pot veure —i inevitablement trepitjar— les paraules Adan, Eden i Odin. Més enllà d'u-

na simple cacofonia o d'un joc musical partint de la cadència rítmica d'un so, Torres Monsó ens dona les primeres pautes per reflexionar

entorn de la seva obra i evitar, d'aquesta manera, possibles malentesos.

Més enllà del seu valor formal —i aquesta seria l'única pèrdua evident en el treball de Torres Monsó, cada cop més conceptualitzant— les diferents obres escenifiquen els significats dels seus títols: l'Amor se'ns presenta en la seva forma més clarament antiutòpica; diferents objectes apareixen testimonialment atrapats a l'interior de cubs transparents. Es tracta de preservatius, de pèls púbics... és a dir, d'elements propis de l'escatologia de l'amor. Torres Monsó, amb aquesta curiosa taxidèrmia, carrega de significat una paraula que es construeix lletra a lletra i objecte rere objecte.

La sortida ens l'ofereix un marc de fusta enorme que ens indica la presència d'una porta simbòlica. A terra, just sota el dintell, unes xifres ens indiquen què creuem, de moment, només amb la mirada: el segle XXI. A la paret de fons una inscripció: «Déu... m'he deixat el paraigua». Sembla que, després de tot, Torres Monsó només vegi realitzable el pas a través d'aquesta porta mitjançant la ironia.

Ironia meditada, gens gratuïta i més amarga que lleugera.

EU DALD CAMPS

Pinzellades

«Ciutats d'aigua»,
d'Eudokim Perevalsky,
arriba a Girona

Eudokim Perevalsky exposa una exposició titulada *Ciutats d'aigua* a la Cambra de la Propietat Urbana de Girona. La mostra presenta la ciutat de Girona a través d'obres elaborades en la tècnica de l'oli sobre tela, servint-se del relleu de la pintura per realçar zones concretes dels quadres. La mostra, que s'inaugura el proper 8 d'abril, es podrà veure fins al 4 de maig. R.P.C.

Una col·lectiva de luxe
a les sales d'exposició
de La Gavina

Les sales d'exposició de l'hotel La Gavina de S'Agaró exhibeixen, a partir d'avui i fins al 5 d'abril, una exposició col·lectiva amb obra d'artistes internacionals com Cruañas, Garralda, Guinovart, etc.

Antoni Trèmols
exposa a Girona

El pintor Antoni Trèmols inaugura avui dibuixos a tinta d'un gran realisme a la casa de cultura de «la Caixa» a Girona.

Kim Domene ha dedicat la seva nova exposició al cartellisme i obra gràfica que l'artista olotí ha realitzat durant els últims 30 anys.

Kim Domene exposa al Museu de la Garroxa

Kim Domene
Cartells
Museu Comarcal de la Garroxa (Olot)
31 març - 2 maig

El Museu Comarcal de la Garroxa d'Olot acull des d'ahir i fins al pròxim dia 2 de maig l'exposició intitolada *Kim Domene: Cartells i Gravats, 1968-1998*, dedicada al cartellisme i obra gràfica que l'artista d'Olot ha fet en els últims 30 anys.

La mostra, que permet contemplar 35 gravats i uns 50 cartells del total de 101 i 145 catalogats, respectivament, en la seva producció, està considerada com a «molt representativa i amb caràcter totalment antològic» pels organitzadors.

Els cartells, que són testimonis de fets polítics i literaris que han marcat les últimes tres dècades, la majoria referits a temes de la Garroxa, «afegeixen al seu valor artístic el de conformar un itinerari o una crònica sentimental d'aquests anys», segons les mateixes

fonts.

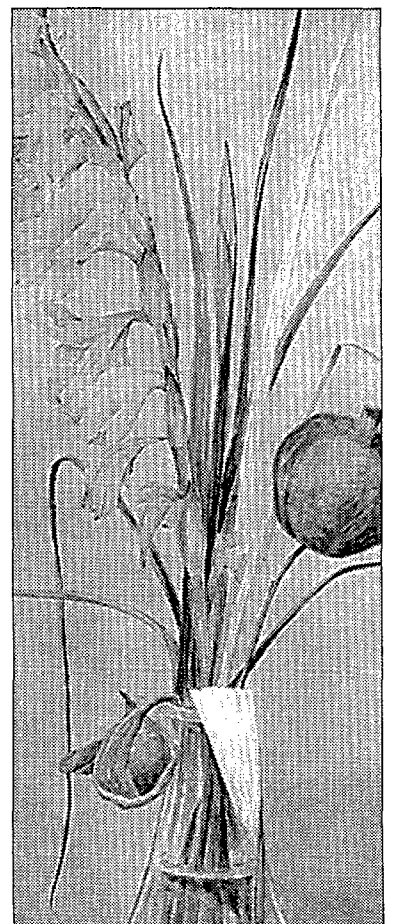
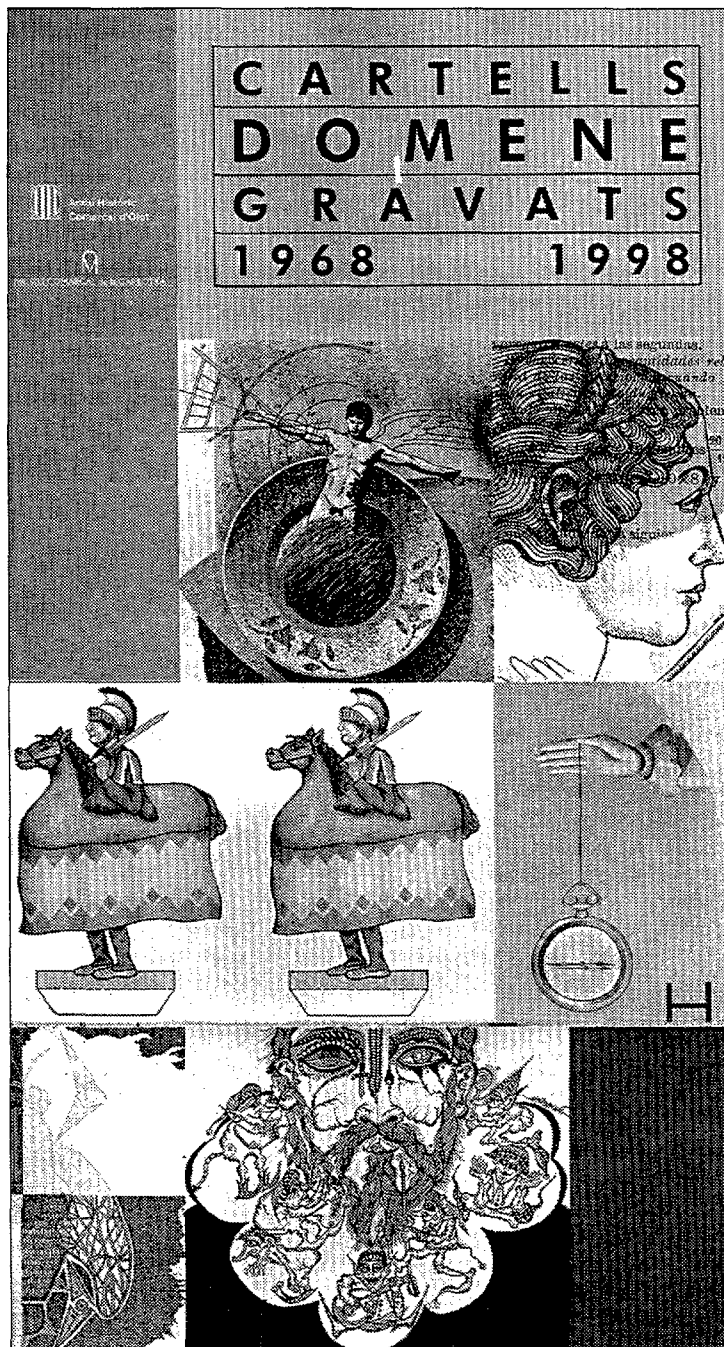
Pel que fa referència a la seva obra gràfica, menys coneguda pel caràcter d'encàrrec —per a llibres, institucions o particulars—, l'exposició dona ara l'oportunitat de descobrir aquesta faceta de l'artista.

REVITALITZAR L'OBRA GRÀFICA

L'exposició ha estat organitzada conjuntament pel Museu i l'Arxiu Comarcal d'Olot i amb ella el museu reafirma la seva voluntat de revitalitzar l'obra gràfica i el cartellisme, manifestada ja amb anterioritat en les exposicions de Jaume Bach (1992) i Miquel Plana (1997).

Amb motiu d'aquesta mostra s'ha editat un catàleg que inclou una exhaustiva catalogació de la producció de l'artista, acompanyada d'il·lustracions i tres textos introductoris.

Un d'aquests textos ha estat elaborat pels organitzadors de l'exposició i els altres dos estan firmats pels escriptors Jordi Pujiula i Jaume Fàbrega.

La nítida sensibilitat de
Toni Tort arriba a la
galeria Arcadi Calzada

L'artista Toni Tort (Olot, 1962) exposa les seves obres, que desprenen sensibilitat i nitidesa en l'execució, a la galeria Arcadi Calzada. El tema de les obres són els bodegons, però sempre captats amb un aire fresc i actual. La tècnica és un precís dibuix que llavors és aquarel·lat. R. PLANAS CAMPS